PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 261 (5695) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 2 august 1968

La polo, România-U.R.S.S. (echipe de tineret) 8-7

In ziua a doua a turneului internațional de polo găzduit de ștrandul Tineretului din Capitală, reprezentativele de tineret ale României și U.R.S.S. au oferit un spectacol puțin atrăgător. De la început, jocul a fost caracterizat de neregularitățile, duritățile și chiar brutalitățile componenților ambelor echipe. Edificator este, în acest sens, că din cele 15 goluri, 13 au fost înscrise din lovituri de la 4 m, iar alte două asemenea lovituri au fost ratate. Victoria a revenit polo-iștilor români cu scorul de 8—7 (3—2, 1—1, 2—2, 2—2). Au marcat Rusu 4, Rizea 3, Popescu pentru România, respectiv Sergheev 3, Șulakadze 2, Rodionov și Pașeljax.

In deschidere, după o evoluție care a încîntat, selecționata de juniori a României a dispus de divizionara A I.C.F. cu 7—4 (2—2, 1—0, 3—1, 1—1). Ultimele meciuri au loc sîmbătă dimineața.

LIVIU COPCEALĂU (2:30,2 la 200 m mixt) — PERFORMERUL PRIMEI ZILE

Ieri, la piscina Dinamo

Alături de Liviu Copcealău, Zeno Oprițescu — în fotografie — a avut o comportare deosebită, stabilind un nou record la 100 m liber : 59,4
Foto : T. Roibu

● Campionatul copiilor a debutat cu 11 recorduri ● În meciul România-R.F.G., oaspeții au cîștigat 4 probe și conduc cu 36-29 ● Anca Groza, Teodor Nicolae — performerii grupei B

— (Citiți amănunte în pag. a 4-a) —

„SĂGEATA" — SIMBOL

Chiar dacă finalmente, să zicem, Pîrcălab nu va rămîne în lotul restrîns pentru jocul cu reprezentativa Braziliei, faptul în sine — chemarea lui pentru formația lumii — este tonifiant. Un român, în sfîrșit un român este înregistrat undeva în catalogul cu numele cele mai sonore ale fotbalului mondial.

Și, din nefericire, Pîrcălab nu este o „rara avis" în fotbalul nostru. Selecționarea lui în lotul din care se va alcătui formația lumii se petrece la puțin timp după ce alți doi jucători români, Ion Ionescu (ce debut strălucit a realizat rapidistul cu reputata Arsenal Londra !) și Ion Nunweiller au găsit o largă adeziune în rîndul unor specialiști ai soccerului din R.F. a Germaniei și Turcia. În ultimii ani, toți cei trei citați mai sus au jucat mai des pe terenuri străine (Pîrcălab și Nunweiller — alături de Ilașin la „Festivalul Turgai") și au convins. Ca și Dobrin, de altfel, senzațional la Ludwigshafen în 1966, ca și Emil Dumitriu, ca și mulți alții care formează sau nu în momentul de față obiectul atenției din partea selecționerilor lotului național.

Revenind la Ion Pîrcălab, alegerea lui — spuneam — este tonifiantă și totodată simbolică. **„Săgeata Carpaților"** (cum l-au numit ziariștii italieni, entuziasmați de startul rapid al „7"-lui nostru) ar putea propulsa națională noastră în noul sezon. Știm, firește, că valoarea unei echipe naționale este refracția fidelă a soccerului pe care-l reprezintă (sînt și excepții — Portugalia, de exemplu), dar tot atît de adevărat este și faptul că reprezentativa țării noastre nu dă tot ceea ce poate în confruntările de anvergură sau are o comportare prea inegală : cîștigă în general, acasă, dar pierde cu regularitate în deplasare, uneori la scoruri de-a dreptul catastrofale : 0—6 la Madrid, 0—3 și 0—6 la Budapesta, 1—7 la Zürich.

Concură, desigur, la toate acestea factori diverși (selecția, forma sportivă, tactica adoptată), dar, într-o măsură de loc neglijabilă, contează și FACTORUL PSIHOLOGIC. Acel element, cu care o dată „înarmat" lupți pînă la epuizare pe tot parcursul celor 90 de minute, te eliberezi de complexe : ajungi primul la balon înaintea adversarului tău, mingea te ascultă cu mai multă docilitate.

Nu-i ușor, dar cu putință. Să folosim „momentul Pîrcălab" în scopul de a se asigura noi potențe morale „11"-lui nostru reprezentativ, aflat înaintea unei stagiuni de maximă importanță. Factorul psihologic este într-atît de util în contextul întrecerii, încît a rămas antologică metoda folosită de un cunoscut antrenor spaniol, exasperat de tracul care îi împiedica pe elevii lui să-și pună în valoare realele lor însușiri. Spunea antrenorul acela : **„Băieți, nu vitați nici o clipă că sînteți mai buni. Nu vă temeți de adversari. Fiți în duelul cu ei aroganți".**

Antrenorul sărise VOIT o treaptă permisă.

G. NICOLAESCU

Ce trebuie să cerem antrenorilor noștri de fotbal?

● RENUMELE DE FOȘTI BUNI FOTBALIȘTI SAU DIPLOMA I.C.F. NU CONSTITUIE AUTOMAT „CERTIFICATE DE GARANȚIE" ● O PREOCUPARE PERMANENTĂ: INSUȘIREA ULTIMELOR CUCERIRI ÎN DOMENIUL METODICII DE ANTRENAMENT ● MAI PUȚINE TREBURI ADMINISTRATIVE, MAI MULT TIMP PENTRU STUDIU ȘI DOCUMENTARE!

Îndrumările date recent de F.R. Fotbal privind îmbunătățirea calității pregătirii fotbaliștilor noștri demonstrează — pentru a nu știu cîta oară ! — necesitatea desfășurării procesului de instruire pe linia ultimelor cuceriri în domeniul metodicii de antrenament. Că această acțiune s-a întreprins în fiecare an (mai bine zis în fiecare sezon) o știe toată lumea. Forul de specialitate își face, din acest punct de vedere, datoria.

Există, însă, pericolul ca aceste îndrumări să rămînă din nou pe hîrtie sau să fie aplicate neuniform, fără spirit de răspundere și discernămînt metodic, din cauza necunoașterii aprofundate a efectelor unor metode de antrenament. Iar aceasta — în cele mai multe cazuri — se întîmplă nu din comoditatea sau dezinteresul antrenorilor (înlăturînd excepțiile) ci, în primul rînd, datorită lipsei de timp afectat studiului și documentării. De aceea, consider că problema cea mai importantă ar fi crearea condițiilor optime privind timpul liber al antrenorului. Acesta este angrenat în tot felul de treburi gospodărești și administrativo-organizatorice, fiind considerat indispensabil în astfel de ocupații. Pentru cei care nu-și pot da seama ce înseamnă întocmirea unor conspecte, de exemplu, e bine să se știe că numai acestea necesită cel puțin două ore pe zi. Și, în pregătirea unei echipe, nu poate fi vorba numai de alcătuirea unor conspecte de antrenament.

Din unele discuții purtate cu majoritatea antrenorilor echipelor din diviziile A și B a reieșit clar (și acest lucru îl știu conducerile cluburilor respective) că efectiv aceștia nu au cînd să-și pregătească temeinic antrenamentele și deci în nici un caz nu poate fi vorba de studiu, de muncă creatoare.

Cu atît mai paradoxal apare acest lucru, cu cît, în ultimul timp, sectorul de documentare și cercetare științifică al C.N.E.F.S. pune la îndemîna celor interesați materiale de specialitate dintre cele mai actuale. Iată numai o serie de traduceri : Căile de îmbunătățire a măiestriei tehnice; Condițiile pentru realizarea unei înalte capacități de lucru ; Antrenamentul autogen, cu intervale, în circuit, izometric, power-treining, footingul etc., cu adaptări la fotbal ; Criterii obiective de apreciere a celor mai înalte măiestrii la fotbal ; Noutăți în domeniul aprecierii gradului de antrenament ; Bazele de organizare și de antrenament ale unei echipe de fotbal ; Particularitățile stării de mobilizare psihică a fotbaliștilor pentru competițiile importante ; Principiile de bază

Ion VOICA
asistent la I.C.F.

(Continuare în pag. a 3-a)

După englezul Hoban, care a cîștigat detașat etapa încheiată la Sallanches, au sosit italianul Bitossi și belgianul van Springel (în fotografie). Ajuns al 10-lea la capătul etapei, spaniolul San Miguel avea să piardă pe acest urcuș „tricoul galben".

„MAREA BUCLĂ", MAREA AVENTURĂ... (II)

- Și cicliștii se trezesc în zori
- Sărbătoarea startului
- Supercaravana se așterne la drum
- Etapa începe cu discuții prietenești...
- Atenție la munți!
- Bani albi pentru zile negre...

Cicliștii își încep (și ei) activitatea în faptul dimineții. Startul zilnic are loc — în funcție de kilometrajul etapelor — între orele 8,30 și 10. Firește, obligațiile rutierilor încep mult mai devreme. Aceasta pentru faptul că și plecarea în etapă constituie o sărbătoare, uneori de un fast deosebit. Directorii sportivi își aduc echipele (alcătuite din cîte 10 alergători) cam cu 40—45 de minute înainte de ora fixată pentru start. Un loc special amenajat, înconjurat de gărdulețe (pentru a-i feri pe cicliști de entuziasmul adesea exploziv al spectatorilor), le dă reporterilor posibilitatea să discute cu concurenții, să le cerceteze gîndurile, intențiile. Sînt oferite — pe scena permanent existentă la locurile de start — o serie de premii tradiționale: „Săgeata de aur" (trofeul Vittel pentru cel mai combativ în ziua precedentă), „Premiul eleganței" (Bachelier-Sport), „Leul" (Esso-Standard) etc. Semnarea foilor de start prilejuiește cramicului prezentarea concurenților, a palmaresului lor sportiv, a isprăvilor din ziua sau zilele precedente. Cicliștii răspund solicitărilor amatorilor de autografe, fotografilor ocazionali, celor ce vor să le strîngă mîna. Megafoanele răspîndesc o muzică plăcută, cu ritm tineresc. Mii și mii de oameni așteaptă cu nerăbdare să-i vadă pe cei ce vor îmbrăca cele două maieuri-trofee ale cursei : „tricoul galben" — al liderului și „tricoul roșu" — al rutierului care conduce în clasamentul pe puncte al sprinturilor finale. Este momentul care anunță apropierea startului și el este imortalizat pe sute și sute de metri de peliculă. Radioreporterii și-au început matinalele lor emisiuni în direct, iar în aer s-au înălțat cele două helicoptere care asigură transmisiile de radio și televiziune. Dl. Jacques Goddet, urmașul lui Henri Desgrange, își potrivește ceasul și, apoi, ridică steagul roșu dînd plecarea alergătorilor. Începe o nouă etapă a „Turului Franței" ! Pentru ca ei, rutierii, să aibă toate posibilitățile de a-și disputa șansele, pentru ca și cel mai mic gest al lor să fie înfățișat sau povestit mărelui public, peste 1 400 de oameni se agită din zori pînă noaptea tîrziu.

Caravana s-a pus în mișcare. Ea este alcătuită dintr-o gardă de 6—10 motocicliști ai poliției, care verifică de-a lungul celor 200—250 km ai etapei securitatea traseului. În urma lor se află o lungă coloană de aproape 200 de mașini și motociclete ale ziarelor, revistelor, radioului și televiziunii. În fața plutonului (cicliștii sînt protejați de un grup de motorzi care are misiunea de a nu lăsa mașinile să se apropie la mai puțin de 50 m) se găsește

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(XX) CLONCUL

Urcat pe dealuri, ascuns în spatele lor, Calafatul se vede dinspre Dunăre ca o suită de turle și acoperișuri înecate în verdeață. Pe celălalt mal, cu doi kilometri în aval, Vidinul are avantajul unei panorame deschise — înșiruindu-și pe malul înalt vechea cetate, biserica sobră și blocurile moderne.

Vîslim pe lîngă țărmul românesc, pierzînd avantajul oferit de curentul maxim — nu putem urmări „firul apei", care uneori trece dincolo de mijlocul albiei — adică de graniță. Putem, în schimb, vedea îndeaproape configurația acestui sol argilos și nisipos, acoperit de copaci — toate aceste straturi suprapuse și spălate de ape — și pe lîngă noi curg spre amonte flori și ierburi, sălcii, fantastice rădăcini aeriene înche-

Camil BACIU

(Continuare din pag. a 2-a)

La întrebarea DE CE JOACĂ SLAB FOTBALIȘTII NOȘTRI?

răspunde ION ȘICLOVAN, secretar general al F.R.F., în sportul de mîine

ACTIVITATE SPORTIVĂ LA CASA DE CULTURĂ

La Casa de cultură a sectorului I s-a desfășurat o interesantă manifestare sportivă, cu participarea dr. **Maria Trancioveanu** de la Centrul de medicină sportivă al municipiului București — care a conferențiat despre importanța practicării educației fizice — și a unor sportivi de la clubul Olimpia, care au exemplificat practic expunerea prin demonstrații de judo, box, haltere. În încheiere, numeroșii tineri prezenți au urmărit o gală de filme sportive redînd competiții de fotbal, gimnastică, haltere și alpinism.

Industria linii Timișoara — I. S. Pancevo 3-5, la polo

În meciul revanșă desfășurat la Timișoara între echipa locală de polo Industria linii și formația iugoslavă I.S. Pancevo, victoria a revenit oaspeților cu scorul de 5—3 (1-0, 2-1, 1-1, 1-1). (C. CREȚU — coresp.).

Atenție sporită creșterii cadrelor din mișcarea sportivă

Cu prilejul recentei ședințe a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, care a luat în discuție o problemă deosebit de importantă, aceea a activității de pregătire, perfecționare și folosire a cadrelor în mișcarea sportivă, s-a subliniat, între altele, rolul major pe care-l joacă profesorii de educație fizică. Deși marea majoritate a acestora aparțin sistemului Ministerului Învățămîntului, contribuția lor la dezvoltarea mișcării sportive este deosebit de importantă. Ei sînt doar acei care, în cadrul muncii didactice, conduc activitatea sportivă, conform planului de învățămînt, și-i ajută pe elevi să-și formeze primele deprinderi tehnico-tactice inițiindu-i și călăuzindu-le pașii spre activitatea tumultuoasă a stadioanelor.

Totodată, un număr însemnat de profesori de educație fizică îndeplinesc funcții de antrenori în cluburi și asociații, în diferite organe sportive. Munca entuziastă și competentă depusă de numeroși profesori a contribuit în mod direct la dezvoltarea activității sportive din țara noastră.

În ceea ce privește numărul lor, din evidența Ministerului Învățămîntului reiese că în acest an funcționează în învățămîntul de toate gradele 4 592 de profesori de educație fizică cu calificare de specialitate. Acest număr nu satisface însă nici nevoile școlii și nici pe cele ale activității sportive propriu-zise. Nevoia imperioasă de astfel de cadre va fi remediată însă pînă în 1975-76, conform planului întocmit în acest scop de Ministerul Învățămîntului.

★

Datorită lipsei de cadre de specialitate și a unei baze materiale corespunzătoare, în special la școlile generale, pregătirea de bază în domeniul educației fizice și sportului este de multe ori deficitară. Așa se face că ulterior elevii fără o pregătire de bază, nu simt nici un fel de atracție pentru activitatea sportivă, ale cărei influențe asupra dezvoltării sănătății sînt bine stabilite.

Participanții la ședința

(Continuare din pag. a 2-a)

Jan Janssen primește „Marele premiu al eleganței".